

21

Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

 Anul III,
(CCIL)
Nr. 416
Joi,
23
Iulie
1992
5 lei

Meniuri pentru „stupid people”

1. Acum nimeni nu se mai îndoiește de fărâmițarea sistematică a vieții politice românești și, ca recul, a opoziției, care își reclamă (pe bună dreptate) virtuți democratice constructive. Dar se pare că și „sfera” ei a fost de sticlă, fragilă deci, încât n-a rezistat, pe măsura speranței, la lovituri. Ceea ce e mai curios însă este faptul că loviturile s-au dat pe dinlăuntru (ferește-ne Doamne de turcii dinlăuntru! — dar nu ne-a ferit).

Dacă luăm în judecată (logică, nu de aia... juridică) numai numărul partidelor istorice — politice, domnule, nu organizații de masă și... masaj — te prinde amețea. Fiecare neghiob, cu patru sau mai multe clase (dar, tot ca trenul) și-a făcut partid politic, pe baza unor semnături, sau amprente — ca la puscărie. Nu tu doxă, dogmă, doctrină, ci, colea, o însăilare de „program” de „statut” de „platformă” (de sărituri spre ciolan). Și, culmea democrației originale, toți neghiobii, toți ilotii vor președinția țării. De la slugă la capitalist, de la analfabet — prin șfartadoc — la universitar, de la țigan la arian, de la borfaș — prin criminal — la... De la sclav la rege. Diversiune generală, sau balamuc general?

Campionul propunerilor absurde s-a dovedit, până la urmă, Radu Câmpeanu care vrea să facă din Rege și din Monarhie președinte de colhoz și colhoz. Domnul campion al democrației trebuie să se hotărăască: sau recunoaște republica (sovietică română) din 1947, sau Monarhia, ilegal înlăturată din România. Altfel nu-i decît un bufon... republican!

2. Pe de altă parte, asistăm la resurecția partidului comunist al lui Verdeț, cu „numeroși membri”, cum spune mesajul acestuia, „dar trebuie să ne întărim rîndurile, în consecință fiecare județ să mai primească în rîndurile partidului 1500—2000 de membri” — cum mai spune cucuta roșie. Vor tovarășii să dea năvală în Camera și Senat, să-și facă majoritate în diriguirea prostiei și adormitei țări — de 45 de ani încoace — pentru încă 45 de ani încolo — în frunte cu cel mai iubit fiu al „emanației”? Sau cu un alt fiu, al „divagației”? N-ar fi exclusă o alegere la întimplare!

3. Păunescu iese în fața națiunii, spărgînd micul ecran, spre a ne convinge — mai era nevoie? — că l-a cîntat sincer pe marele cîrmaci (împușcat de următorul cîrmaci pe care-l cînta acum). Că, totuși, iubirea lui e constantă față de cei ce au distrus o țară, un popor. Dar nu suflă o vorbă despre tonele de deșeuri — desigur, cu grăunțe de aur — care ni le-a turnat în cap în epoca de aur; nimic despre lozinca de el lansată: „Ceașescu junior — viitor conducător”. Firește, istoria va judeca ce și cît a clădit, ce și cît a stricat Păunescu, dar acum, cînd avem nevoie de limpezire, printr-un adevărat proces al comunismului, o emisiune TV Păunescu este, cel puțin o sfidare a bunului simț. Să vină, cu zîmbetul lui larg, și Iliescu pe micul ecran pentru a ne vorbi de dizidență, de suferințele sale (cînd a trimis la canal, în 1956, sute de studenți) spre a ne convinge că românul nu-i decît un dobitoc, sau, în formularea mai aristocratic-englizească a lui Brucan, „stupid people”. Asta-i, frați creștini de la gurile Dunării — coboriți aici pe-un picior de plai, pe-o gură de rai.

TRAIAN SUCIU

La „Montana”-ntr-o grădină

Ieșind din Mircurea Sibiu-lui, la capătul dinspre județul Alba, ultima clădire pe dreapta aparține firmei „Montana”. Aici, în sediul fostului depozit ILF, este „domeniul” lui Dan Alexandru, faimosul om de afaceri. Care, printre alte învîrteli s-a gîndit că n-ar strica să aducă în județul Sibiu niscaiva „ajutoare” pe care să le plaseze cît mai convenabil. Uite-așa ne-am pomenit că sosese din Germania, în zeci de camioane, fel de fel de chimicale cu termene de garanție depășite, de care firmele din fosta Republică Democrată nu știau cum să scape mai repede. Cele mai multe dintre aceste deșeuri chimice sînt pesticide (adică: „Pesticid” = substanță care combate dăunătorii culturilor agricole”, cf. lat. pestis = pestă, caedere = a ucide; „Dicționarul de neologisme”, 1978).

Dan Alexandru a închiriat

mai multe depozite în Miercurea Sibiu-lui, Apoldu de Sus și de Jos, Dobirca și Săliște. Dar majoritatea „ajutoarelor” au fost descărcate în depozitul firmei sale, unde erau păstrate în condiții improprii. În urma declanșării scandalului deșeurilor, autoritățile județului și instituțiile specializate au decis luarea unor măsuri de protecție a mediului și sănătății oamenilor. Măsuri insuficiente — de aici îngrijorarea, apoi indig-

narea locuitorilor din zonă. Căci construirea unui acoperiș de tablă ondulată și ridicarea unui zid împrejmuitor de cca. 3 m — în timp ce acoperișul se află la cel puțin 5 m de la nivelul solului — nu reprezintă nici măcar o rezolvare provizorie a situației. Depozitul nu este sigilat, ci doar încuiat. Iar cheia se află la paznicul firmei „Mon-

(continuare în pag. a III-a)

Ovidiu TOMULEȚIU

Un dosar întredeschis:

„Averea diavolului” (II)

Deși despre averea cuplului Ceaușescu s-a scris și s-au încercat diverse variante privind soarta ei, revenim, începînd cu acest număr, întrucît au apărut unele date noi și interpretări ale acestui subiect.

Într-o secvență a filmului *Averea diavolului*, același S. T. pune sub semnul deznădejdi definitive „pușculița românilor”: „... în ceea ce mă privește pe mine și povestea care v-am spus-o, conșoțați-vă cu ideea că banii, oricum, nu ajungeau în România (subl. n.)... E ceva putred în Elveția”.

Toată lumea implicată în această afacere (inclusiv Comisia) a simțit mirosul pușculiței și s-a retras. Terenul fiind liber din acel moment, s-a înființat o altă pușculiță, cu personalitate juridică, dar condusă de către persoane neindividualizate:

Crescent!

Dar să nu anticipăm. De-

țectivii canadieni au investigat, la început, metodele fostului dictator de a acumula cît mai mulți bani: confiscarea averilor celor fugiți din țară, vinderea (efectivă) a e-vreilor și nemților, comerțul cu arme — în limbajul celor inițiați o „Dacia” reprezentînd un tanc, o „bicicletă” însemna o mitralieră etc. —, majorarea tarifelor portuare, depozitarea deșeurilor toxice (la început lângă Tulcea, apoi, în urma sesizărilor comisiilor internaționale, aruncate direct în Marea Neagră), și cele mai importante „acumulări valorice” au constat în tranzacțiile firmelor Secu-

(continuare în pag. a III-a)

Andrei ILENI

Lansare de carte

Radu ȚURCANU — Scriitor-poem (Editura Litera, 1992) Volumul de poezii, apărut în librăriile sibiene săptămîna aceasta, va fi lansat joi, 23 iulie 1992, orele 19, la sediul Inspectoratului pentru cultură Sibiu și al revistei „Euphorion” — str. Lucian Blaga 15. Cartea se bucură de o grafică de excepție semnată de artistul Mircea Stănescu. Invitați: Ioana Părvulescu — critic literar, redactor editura „Litera” și Cristian Velescu — critic de artă, prozator.

A mîrîit buldogul?

Aflăm mereu — din presă, de la radio și televiziune — vești despre ce se mai întîmplă în partea de răsărit a Basarabiei și nu ne vine pur și simplu să credem. Ne întrebăm chiar dacă nu cumva comunicatele noastre sînt pîrîtitoare (auzim că și dîncolo, la Tiraspol, ori la Moscova, modul în care sînt prezentate informațiile creează reacții pasionale de sens contrar), dacă nu interpretăm noi greșit mersul istoriei, dacă nu scriștie ceva în mecanismul lumii. Căci nu e zi lăsată de la Dumnezeu în care să nu auzim că separatiștii au încal-

cat din nou acordul de înțelegere a ostilităților, că iarăși sînt morți și răniți, că focul zizaniei abia se stinge, lei, pentru a se reaprinde dîncolo, ca un pojar căruia nu-i poți controla dispersia în spațiu.

Noroc că avem la îndemînă suficiente argumente de logică a istoriei pentru a judeca limpede, nepasional și nepărtinitor, faptele. Avem, pe de o parte, istoria relațiilor dintre țările mari și mici, politica forței, a „pumnului în gură”, practică de puterile

(continuare în pag. a III-a)

Vasile AVRAM

Civitas Cibiniensis (V)

În august 1458, din Buda, Matei Corvin acordă amnistie în cele Șapte Scaune, pentru violențele ce au fost săvârșite în precedenta perioadă de anarhie. Regele, în octombrie, cere magistratului din Sibiu să-l reinstaleze pe Ioan de Merghindeal în grebiatul Scaunului de Cincu. De la Belgrad, Matei Corvin anunță cele Șapte Scaune că l-a arestat pe comitele Bistriței, Mihail Szilagy. Din Timișoara, în noiembrie, Matei Corvin invită cele Șapte Scaune să-și trimită reprezentanții la Dieta convocată la Seghedin. Aci, în ianuarie 1459 Matei Corvin publică Hotărârile Dietei din Seghedin, care cuprind unele dispoziții privind obligațiile militare. Îi poruncește lui Ioan Gereb de Vingar să-l oblige pe Mihail de Gerend să-i despăgubească pe neguțătorii sibiieni prădați de el. Ordonă cămărașilor de sare să permită celor Șapte Scaune să scoată, de trei ori pe an, sare mărunță de la Ocna Sibiului. Trece apoi Orăștia din nou sub jurisdicția comitelui de Sibiu. Din Seghedin confirmă vechile privilegii privind comerțul neguțătorilor străini, în Sibiu și spre Țara Românească. De la Buda, Matei Corvin, în martie 1459, ordonă monetarului Simon din Sibiu să trimită imediat doi meșteri monetari la Baia Mare. Tot acum, de la Baia Mare, Iacob din Cisnădie îl anunță pe Nicolaus Aurifaber din Sibiu despre introducerea unei monede noi și despre conflictul dintre rege și guvernator.

Dar, fiul lui Dan al II-lea, anunță că a fost însărcinat de Matei Corvin să ocupe Țara Românească. Încercare neizbutită. Vlad Tepeș apără bine scaunul țării.

În iunie 1459, Matei Corvin, din Buda, acordă lui Mihail și Nicolae de Gerend titlul de juri regali ereditari ai Scaunului de Noorich. Prin octombrie 1459, Papa Pius al II-lea, din Mantua, cere episcopului de Oradea să cerceteze și să judece exesele săvârșite de sibiieni împotriva fostului vicecancelar Albert. În decembrie, are loc la Medias Adunarea Stărilor. Guvernatorul Transilvaniei intervine, în aprilie 1460, să fie despăgubiți neguțătorii sibiieni de către nobilii de Războieni-Cetate.

În octombrie 1460, notarul Urban Petri confirmă instituirea Frăției „Corpus Christi” din Sibiu.

Cardinalii Isidor, Guillermus s.a. acordă, în decembrie 1460, o indulgență bisericii din Veit.

În ianuarie 1461, cardinalul presbiter Filip acordă lui Nicolae Petri, preot la Noistat dreptul de a-și alege un confesor. În februarie 1461, Anton de Pozna din Arhiepiscopatul de Strigoniu recunoaște primirea unei sume de bani pentru decanul de Sibiu, pleban la Cristian. Matei Corvin, în iulie 1461, ordonă comitetului Cămarii Monetare din Sibiu să-i predea, lunar, voievodului Sebastian de Sozgon, suma de 100 de florini. Prin august 1461, preotul Petru cere capelanului Matei să-și ia în primire postul de capelan al comunei Gușterița. Matei Corvin, în septembrie, cere celor Șapte Scaune să prezinte, la solicitarea voievodului Transilvaniei, un corp de oaste. Breslele obțin, în 1462, anumite privilegii de la Matei Corvin. În august 1462, Papa Pius al II-lea cere episcopului de Alba Iulia să cerceteze samavolnicile lui Gheorghe Thabiaschi s.a., îndreptate împotriva plebanului Sigismund de Ațel. Acordă indulgență tuturor vizitatorilor bisericii din Alba Iulia, care fac dații pentru războiul împotri-

va turcilor. Din Seghedin, Matei Corvin anunță cele Șapte Scaune de instituirea unei noi dări extraordinare.

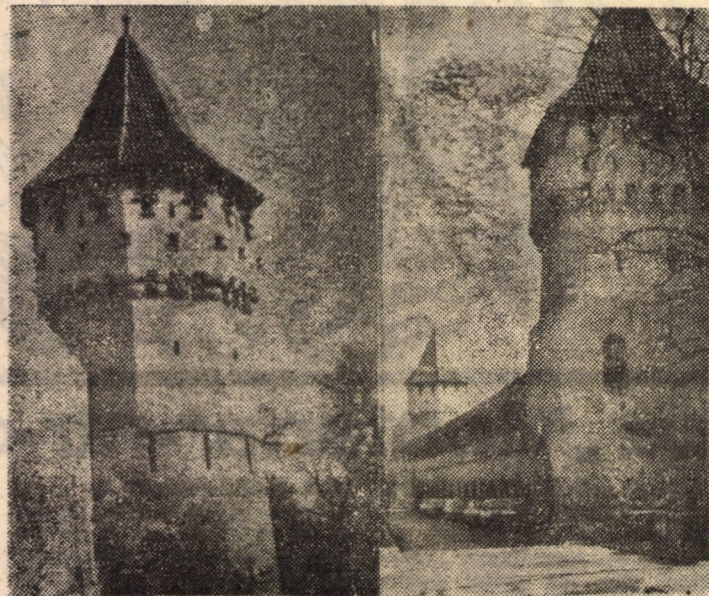
Mahomed al II-lea atacă Țara Românească. Vlad Tepeș conduce bătălia, transformând-o într-o strălucită victorie românească. Curțile europene încep să vuiască... de răsunetul înfringerii turcilor. Trădat, Vlad Tepeș se retrage spre Transilvania. În urma unor uneltiri, Matei Corvin îl închide (ținându-l peste doisprezece ani). Enormă pierdere pentru lupta antiotomană.

În Țara Românească apar conflicte. Radu Vistieru și Vlaicu Pircălab se refugiază la Sibiu cu familiile. Turcii instalează ca domn al Țării Românești pe Radu cel Frumos, fratele lui Vlad Tepeș. Din scaunul țării, voievodul anunță magistratul din Sibiu că a iertat pe toți boierii fugari. Roagă să fie îndemnați să se întoarcă în țară. Cere, deasemeni, să-l determine pe Martin Remser să-și plătească datoriile.

Primo CESARI

Sibiu —

Tu nuri medievale

DOR DE STRAUSS

Cu nepoții, copiii sau pur și simplu în dorul lelii, ne îndreptăm adesea, la o plimbare, spre locul de promenadă din parcul „Sub Arini”. Cu inimi zburlnice sau bețugite, muzica lui Strauss ne îndemna la viață, la dans, revăzându-ne pe ecranul minții iubita, fiica, soția și multe alte secvențe liniștitoare.

În ciuda culturnicilor roșii și spre disperarea cadriștilor, burghezul, afemeiatul și veșnic lipsitul de loc de muncă, Strauss era venerat în tăcere.

Măsurile simple și ușor de reținut ale valsurilor și

măsurilor impuneau, în solemnitatea și optimismul lor, ritmul pașilor chiar și cheflilor ce se vinturau prin apropiere.

Bătrânele doamne, deconectate și cochete, vedeau „tamburii și ofițerii” copilăriei lor, făcându-le reverențe; vîșnicii domni, demni și impunători, rosteau, în final, sentențios: „vivat!”. Poate că ne-a fost dat ca suferințele noastre să ne întărească. Poate că speranța viselor, nu de mult făurite, a apus. Poate că nimeni nu mai dorește să facă ceva pe gratis. Sau poate că, obosiți de alergătură, neajunsuri și necazuri îl dorim pe Strauss. Poate că, din ce în ce mai strîmtoși de mizerie, imoralitate și insecuritate dorim să trăim, cum se cuvine, ce ne-a mai rămas din puținele clipe ale existenței noastre ca pămînteni.

Și dacă dorim cu sinceritate să ne vedem mai clar între noi, armonia notelor ne poate, încă, da acest privilegiu.

Onorați domni — cavaleri ai ordinului marelui voievod unificator, trudituri de rînd, cărturari, fețe sfîșite — și distins doamne, faceți ca adevărata moștenire a neamului nostru să fie venerată întru veșnicie. Stă în puterea domniilor voastre, este datoria dumneavoastră și a

Niciodată, pînă la Constantin Noica, Păltinișul nu a putut fi, pentru foarte mulți dintre noi, decât un loc de divertisment, unde vii cu autobuzul dis-de-dimineață și rămii pînă seara, eventual pînă a doua zi, sărbătorind ceva — ori pur și simplu schiind — și nefăcînd altfel decît cum faci mii și mii de turiști pe care să nu îi mai intereseze pe moment nimic din ceea ce ar putea fi nu doar distrac-

tor al culturii noastre recente, asupra căreia să-și fi pus pecetea modului său de a o simți și regîndi.

Devine, gîndindu-te la toate acestea, greu de crezut că după Constantin Noica altcineva se va mai dovedi într-adevăr capabil să facă un asemenea gest complex și hotărîtor pentru destinul, „rostirea”, unei culturi. Mă gîndesc însă; acum, în semn de omagiu adus lui Constantin Noica, și cum ar fi arătat

Requiem pentru un filozof (I)

tiv, dar și interesant și chiar jubilar pentru spirit. Am văzut, de aceea, și noi în măruntă localitate de munte, pînă să-l fi înîlnit acolo pe Constantin Noica, doar un loc de popas animat de turiști și de cîteva zeci de salariați, cu unul din care, într-o zi, un turist să îl fi confundat pe filozof, întrebându-l dacă nu e cumva frizerul stațiunii...

Nu era așa ceva. Dar era, în felul său, un acaparator de suflete și, mai ales, de spirite, un ghid sufletească și spiritual care să centreze în mod providențial căutarea de sine a mai fiecărui potențial emul care îl căuta, să îl îndrepte pe calea neprescriptivă a celei mai drepte și mai firești împliniri. Era un ghid de conștiințe care să nu-și revendice alte calități decît cele pe care să le fi moștenit, parcă într-o filiație directă, de la Socrate și de la Platon. Era, în felul acesta, un adevărat modelator de conștiințe și nu doar încă un filozof sau scriitor oarecare. Era un model al inițierii aproapei lui său (și al grijii de această), regăsit între spiritul oral al lui Socrate și cel scriptural al lui Platon, imprimatînd unuia ceea ce îi prisosea celuilalt și ocazionînd în toate inițiativele de care a ținut să își lege numele o fericită fuziune între, pe de o parte, pasiunea și optimismul responsabil al spiritului, iar, pe de alta, autenticitatea și autoritatea unui demers filozofic esențial. Și mai era și un cataliza-

și cum, de fapt, nu poate să mai arate cultura românească fără el, fără revelația tirzie și, încă, atît de recentă și de continuă pe care a ținut a o reprezenta. Grație lui Constantin Noica, cultura românească a redevenit o cultură sportivă, „mișcată” înspre ea însăși. Și-a găsit ieșirea din impasul la care să o fi condamnat placiditatea spiritelor unora dintre noi, iar, dincolo de aceasta, și o anumită autosuficiență axfioxiantă, un anumit balcanism tot mai molipsitor. A scrie, în acest sens, despre Constantin Noica presupune — și va mai însemna și pe viitor — a scrie despre un european stabilit la Păltiniș, care era atît de preocupat de destinul culturii noastre, încît putea părea, spre fericirea multora dintre noi, să nu mai aibă timp niciodată pentru a muri... Filozoful care fi acapara întreaga ființă, supunîndu-l astfel, nu mai puțin, și pe scriitorul din el rigoriilor și bucuriilor austere ale exercițiului reflexiv, ținea să se risipească și, de fapt, în acest nobil fel, să se investească, identificîndu-se cu cele mai frumoase și mai pilduitoare gesturi ale unei culturi catalizată într-o plenitudine, în „rostul” ei.

Nu oricine putea să trăiască într-o atît de înfrîntătoare libertate și responsabilitate a spiritului uman, nu oricui îi era dat să nu își și risipească astfel un har.

D. I. CENUȘER

„Barcelona '92”

După „Euro 92”, iată-ne din nou în fața unuia dintre cele mai mari evenimente sportive ale anului. Din toate colțurile lumii, floarea sportului mondial, în aceste zile, își prezintă biletele la control pentru Spania. Ziua de 25 iulie va marca deschiderea celei de a XXV-a Olimpiade a epocii moderne.

Organizatorii s-au pregătit pînă în cele mai mici amănunte, pentru găzduirea sportivilor și reprezentanților presei (11 000); au fost deschise două orașe: Montigole și Vall d'Hebron. Pentru oaspeți, organizatorii au pregătit 17 000 meniuri, aprovizionarea Satului Olimpic făcîndu-se cu toate cele trebuincioase. Deci, sîmbătă 25.07.1992, deschiderea oficială, după care pînă în 9.08.1992, febra Barcelonei va pătrunde și în casele noastre, prin micul ecran, programîndu-se în fiecare zi finale interesante.

Reprezentanții țării noastre au și plecat spre Barcelona. Deschiderea caravanei sportive românești au făcut-o gimnastele și gimnastii. Lotul României va intra în focuri încă din primele zile hotărîți să asalteze cele mai înalte trepte ale podiumului Olimpiadei.

Marcel BALOMIR

PROGRAM

JOI, 23 IULIE 1992

7,00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova. 10,00 Actualități. 10,20 Calendarul zilei. 10,30 Ecran de vacanță: „Blackstar”. 11,00 TV 5 Europe. 11,45 Sub semnul piramidelor. 21,10 Ora de muzică. 13,00 Oameni de în-

gă noi. 13,30 Varietăți internaționale. 14,00 Actualități. 14,20 Conviețuirii. 14,50 Televacanța școlară. 15,30 Cursuri de limbi străine. 16,00 Muzica pentru toți. 16,30 Forum. 17,00 Actualități. 17,05 Repere moldave. 17,35 Drumuri în memorie. 18,00 Tele-discul muzicii populare. 18,20 Simpozion. 19,00 Studioul economic. 19,30 Desene animate: „Michel Vaillant”. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Film serial: „Dallas”. Ep. 147. 21,40 Reflecții rutiere. 21,55 În fața națiunii. 22,25 Microrecital. 22,40 Reporter '92. 23,10 Actualități. 23,25 Stadion. 23,55 Închiderea programului.

„AVEREA DIAVOLULUI“

(Urmare din pag. 1-a)

rității. Și astfel s-a ajuns la firma Crescent. Numai că guvernul român (cel din 1991), a început să boicoteze investigațiile avocaților, „deoarece s-au apropiat prea mult de soarta angajaților firmei“.

Crescent-ul, condus de Dan Voiculescu (vom reveni asupra personajului), avea un statut demn de invidiat de orice firmă din lumea liberă și, în comparație cu cele câteva firme străine din București, „era un mamut, ajutat și susținut la tot pasul de sus“. În anii '80, aveau „lumină verde“ doar două firme libaneze (?), o firmă arabo-libaneză (!?) și două instituții care își împărțeau aeroportul de la Otopeni: Securitatea și... Crescent!

Finalul, dintr-un anumit punct de vedere, este previzibil. Detectivii canadieni își anunță demisia, dar își continuă dezvăluirile: „S-a susținut — de către guvernul român —, că difuzarea filmului și, implicit, a comentariilor, ar aduce prejudicii

ireparabile“ (?), fiind înaintată o scrisoare în acest sens, dar care nu l-a emoționat pe judecătorul canadian care „a și apreciat că cererea de prelungire a hotărârii de suspendare temporară este neavenită“ (subl. n.).

Din acest moment, bancheții elvețieni erau sensibilizați. Era imposibil ca „instituția banului să fie jenată printr-un film, dar necazul era altul: comentariul experților a zdruncinat câteva scaune“. În schimb, în țară, nu s-a elinit nici un scaun! Prin urmare, Crescent și-a văzut de treabă, fiind o firmă „oficializată“ și de noua putere. Și nu mai pare ciudată, acum, poziția celor care prilejuiau „zvoniuri mascate“ în cele două camere ale Parlamentului. Nu întâmplător au fost sistate investigațiile comisiei române, tocmai când majoritatea populației din această țară era de părere că „averea familiei Ceaușescu trebuie recuperată“. Printr-o falsă idee de prescripție, Crescent a rămas și rămâne imună la acest subiect.

Probleme

Am citit articolul intitulat „Cum se poate lăsa pe drumuri un muncitor?“, apărut în ziarul „RADICAL“ din 3 iulie '92, sub semnătura doamnei ziariste Bălan Gabriela.

M-a descumpănit ușurința cu care i-mi pune întrebarea: „În folosul cui s-a târănat repartitia locuinței?“

Înainte de a da răspuns întrebării mă întreb și eu: Cum este posibil ca într-un stat de drept un ziarist, care respectă deontologia profesiei poate cere „concluzii“ numai pe susținerile unei părți?

Este de principiu că pentru a trage concluzii este imperios necesar să fie ascultate ambele părți. De ce nu s-a făcut acest lucru și se încearcă printr-un titlu de senzație, cu nuanță agitată (ca pe timpuri) cu întrebări de factură „fără să aibă mustrări de conștiință“, se lasă posibilitatea celor în necunoștință de cauză să pună la îndoială corectitudinea și imparțialitatea unui director de unitate și a unui Consiliu de administrație. Ce s-a dorit prin această întrebare (cu nuanță insinuantă)? S-a dorit (nu mergem prea departe), a se crea condiții, a obliga la replică pentru a asigura, pentru orice eventualitate „material“ pentru a putea umple paginile unui număr viitor.

În altă ordine de idei. Nu este rău că cetățenii apelează la serviciile ziarului. Rău este că acestora nu li se explică, cum este normal, ce căi și mijloace legale au la îndemână pentru a-și realiza dreptul pretins (în speță prevederile Legii 5/1973, încă în vigoare) și să nu se încerce nici măcar mai subtil, a forța nota. Rău este că acești

Stimate Domnule Redactor șef,

cetățenii, poate de bună credință, în loc să fie ajutați, sfătuiți să respecte legea, sint amăgiți, înșelați în speranțele lor.

Și acum să răspund la întrebarea doamnei ziariste, deși n-ar trebui s-o fac.

1. Muncitorul Mureșan Vasile nu a fost lăsat pe drumuri. El are locuință în orașul Cisnădie, str. P-ta Nouă, bl. Di, ap. 5. Că își dorește o locuință mai confortabilă, asta este cu totul altceva. Dar

când s-a decis „să respecte lista de priorități“. Implicit, prin această hotărâre Consiliul de administrație a anulat orice discuții anterioare a acestei date.

Și dacă așa stau lucrurile de unde și de ce întrebarea „în folosul cui s-a târănat repartitia locuinței“.

Directorul unității și Consiliul de administrație, n-a lăsat pe drumuri pe nimeni.

Și în final ne permitem și noi a întreba pe doamna ziaristă dacă aceste două organe puteau să nu țină seamă de prevederile Legii 5/1973, de lista de priorități și să lase la cheremul proprietarilor de imobile alți doi salariați cu vechime în unitate și cu bune rezultate în muncă, în favoarea altui salariat care în scurta perioadă olt a lucrat în această unitate nu și-a demonstrat dorința de a da bune rezultate în muncă?

Dacă M.V. a fost dat disponibil nu este vina nici a directorului, nici a Consiliului de administrație. Insuși M.V. era în măsură de a hotărâ asupra viitorului său. M.V. nu a fost lăsat pe drumuri. M.V. a rămas conștient pe drumuri.

Mai este nevoie de altă demonstrație? Credem că nu și rugăm pe toți cei implicați să tragă concluzii.

Directorul S.C.P.P. Cisnădie,
Ing. Șerban CIUCEAN

N.R. — Unul dintre „materialele pentru a putea umple paginile“ este și scrisoarea d-voastră, pentru că, de fapt, ea nu demonstrează nimic, în afară de contradicția dintre cele două sedințe ale Consiliului de administrație: una cu „caracter nedecisiv“ alta cu „caracter decisiv“.

Dreptul la replică

eine nu-și dorește mai mult decît are?

Directorul unității și Consiliul de administrație au avut în vedere atunci cînd au repartizat locuința în discuție dispozițiile legii menționate, vechimea în muncă, condiția salariatului etc.

Cît a lucrat salariatul Mureșan în unitatea noastră s-a arătat în articol. Ce a urmărit în fond „nedreptăți lăsat pe drumuri“, nu este greu de constatat din moment ce numai după 10-12 zile de la angajare a și solicitat — așa susține — o locuință mai confortabilă.

2. Muncitorul M.V. n-a figurat pe listele de prioritate deoarece nu întrunea cerințele legii.

Discuția din Consiliul de administrație la care se referă M.V. n-a avut caracter decisiv deoarece la timpul respectiv locuința în discuție nici nu era liberă. Caracter decisiv a avut hotărârea Consiliului de administrație luată în ședința din 12 iunie 1992

Management în domeniul sănătății

Miercuri 22 iulie, la Sibiu a avut loc un seminar de management în domeniul sănătății, organizat de Institutul Național pentru Servicii de Sănătate și Conducere și Direcția Sanitară Județeană Sibiu în cadrul acțiunii de pregătire a reformei în sistemul sanitar. Seminarul a beneficiat de prezența unui grup de experți străini din cadrul

ONS. Au participat membrii din conducerea direcțiilor sanitare și spitalelor județene, medici, cadre sanitare medii, reprezentanți ai sindicatelor medicale.

Avînd în vedere importanța acțiunii, vom reveni pe larg în numerele viitoare cu probleme legate de acest seminar dar și de domeniul sănătății în general. (N.D.)

Milos Forman și „Balul pompierilor“

Teatrul de Stat din Sibiu ne invită la un bal, dar altfel decît cele obișnuite. Este vorba de comedia lui Milos

Forman, „Balul pompierilor“, ce va putea fi urmărit între 23 și 26 iulie, de la ora 19, la videoteca Teatrului.

La „Montana“-ntr-o grădină

(urmăre din pag. 1).

tana. Miercureni spun că noaptea, din depozit, ies sistematic mașini încărcate cu „butoaie“ (așa li se spune aici deșeurilor, care în majoritatea lor sînt ambalate în butoaie de tablă), mașini ce se îndreaptă spre destinații necunoscute. Vecinii, cu care am vorbit nu știu nimic. Curios este și faptul că ei nici nu se plîng de reziduurile chimice. Explicația? Cei mai mulți dintre ei au ajutat la descărcarea și manipularea „butoaielor“. Pentru care muncă au fost plătiți, ba chiar Dan Alexandru, care e un „boier“ le-a făcut mici ca-

douri: o cutie de bere străină, o ciocolată, un pachet de țigări, o brichetă...

Depozitul e înconjurat de un lot de pămînt care e cultivat cu porumb și cartofi. Mă întreb dacă aceste culturi au fost stropite cu teribilele pesticide. În preajma depozitului sînt pomi, tufisuri. În partea stîngă a lotului de pămînt curge un pîrîu. Vegetația de pe malurile sale e luxuriantă. O grădină, nu altceva! Care nu pare a fi afeată de vecinătatea depozitului de chimicale. Semn că încă nu sînt infiltrații în sol. Deocamdată. Dar mai încolo? Prin comună se vorbește că în această grădină Dan Ale-

xandru a ținut cea. 200 de oi, care au făcut mici rahitici. Oile au făcut rîie și le-a căzut lina. Cînd a făcut chef pe „domeniul“, Dan Alexandru a cumpărat miel de la un cioban, n-a avut curajul să taie dintre ai lui.

Printre inițiativele lui Dan Alexandru este și propunerea pe care ei și Wolfgang Pelger au făcut-o în septembrie 1991 conducerii de la „Agromec“ Miercurea Sibului (fost SMA) ca într-o hală de aici să fie construită o fabrică de incinerat deșeurilor industriale. Interesată de această realizare era firma NUKEM — Dresden Standard Freiberg/Sa GmbH Geschöftsberecht

Umwelt-technik. Dan Alexandru și Wolfgang Pelger (fost cetățean român) erau intermediarii firmei din Dresda. Ei au promis marea cu sarea, în schimbul acceptării de a se construi fabrica de ars deșeurilor: realizarea la „Agromec“ a unei secții de lacuri și vopsele, drum de acces betonat și asfaltat, construirea unui hotel, a unei centrale termice, a unei stații PECO ș.a.m.d. Ca în basme! Mai s-a-ți dea lacrimile de emoție... Însă ne amintim de alt caz, în care au fost implicați „băieții cu ochi albaștri“, Mircea Schiopoaie și Victor Manfred Burtica, patronii firmei „Piene Park“. Inițial și ei au venit cu propuneri extrem de tentante. Ce au adus în Sibiu ține de o altfel de poveste. De groază!

Locuitorii din Miercurea Sibului, din Apoldul de Sus și de Jos, din Dobîrca, din Săliște, din întreg județul Sibiu sînt indignați de „ajutoarele“ ce ne-au sosit din Germania, datorită lăcomiei unor inconstienți. Mulți sînt cei care spun că s-a făcut atîta zarvă, s-au făcut cheltuieli, s-au alcătuit comisii peste comisii, dar o rezolvare a situației încă nu se întrezărește. De ce trebuie atîtea dosare și hîrtii, cînd vinovații se știu? (Acele lucruri le spun cetățenii afectați de substanțele respective).

Impresia generală este că la nivel național sînt două forte, dintre care una caută să-i salveze pe vinovați, încercînd să demonstreze că reziduurile aduse din Germania sînt bune, deci se pot folosi. Germanii susțin că aceste produse au termenul de garanție depășite, și în consecință trebuiesc distruse, iar la noi sînt unii care vor să fie... mai nemți decît nemții.

A mîriit buldogul?

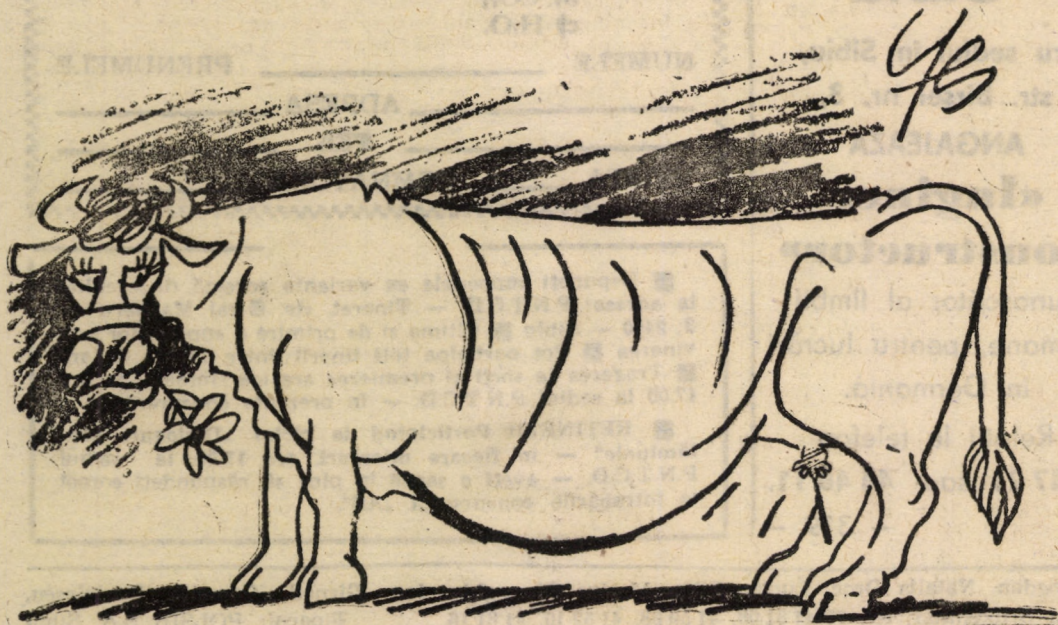
(Urmare din pag. 1-a)

care-și asumă o „funcție mesianică“ în lume și avem, pe de altă parte, noul aluat în care dospesc ideile și sentimentele naționale, suflul unor schimbări radicale în raportul dintre entitățile etnice, descoperirea și punerea în ecuație existențială a conceptului de alteritate. Știm că nu vom putea supraviețui pe această planetă mult încercată decît dacă vom învăța să admitem și să respectăm existența Celuilalt.

Noi o știm, dar, vorba lui Topfceanu, o știe oare și Grivei? Președintele Snegur declară că e „în cea mai mare parte“ mulțumit de semnarea tratatului cu Boris Elțin prin care, deocamdată, se va ajunge la încetarea vărsării de sînge. Restul problemelor, a adăugat el, vor fi soluționate pe cale diplomatică.

Oare? Declarația cam seamănă cu cea a unui „cățelus“ la care a mîriit „buldogul“. Ne-o sugerează și cele două precizări fugare ale agenților de presă: faptul că la semnarea tratatului au participat și reprezentanții așa-zisei Republici Nistrene (care, prin urmare, nu prea mai e „așa zisă“) și că la o eventuală unire a Republicii Moldova cu România aceasta își va hotărî singură soarta.

Cît de singură?, ne întrebăm noi.

Mica publicitate

PIERDERI

• Pierdut legitimație eliberată de Societatea Comercială VINARIA SA Sibiu pe numele Ștefănescu Octavian. O declar nulă. (1112)

• Pierdut legitimație de serviciu eliberată de ICEMERG pe numele Wötsch Friedrich. O declar nulă. (1114)

VINZARI

• Vind stație Profesională 1000 cu 12 canale de 100 W cu două boxe marca FBT și saxofon soprana marca Selmar. Agnita telefon 925/11170, preț convenabil. (1110)

• Vind Dacia 1300 și Audi 80. Sibiu, telefon 43 40 78, dimineața. (1102)

• De vânzare casă cu curte + grădină, (pe valută în Cristian, str. VIII/21 A. (1111)

• Vind betonieră nouă de 100 litri. Telefon 43 96 74. (1116)

DIVERSE

• TAVI REISEN transportă persoane, pachete și lași până la Köln. Obținem asigurare medicală. Telefon 92/43 11 57; 43 12 95. (1100)

• GERMAN EXPRESS vă invită în Germania cu autocarul în 31 iulie, 10, 22, 31 august. 11 000 lei. Telefon 44 46 48. (154)

• Posed spațiu și SRL, Bar-Berărie. Caut asociat serios cu capital. Telefon 47 20 84, între orele 16-22. (1098)

• Solicit credit două luni, 400 000 lei, dobândă, acte notariat, garanție. Telefon 47 20 84 între orele 16-22. (1097)

• Transport persoane și marfă cu microbuze, autocamionete, camioane urban și interurban. Telefon 44 65 20. (CEC)

SCHIMBURI LOCUINȚĂ

• Schimb casă proprietate Șeica Mare nr. 215 cu apartament 2 sau 3 camere în Sibiu la bloc. Informații telefon 43 84 97 între orele 8-9 sau 20-21. (1113)

MATRIMONIALE

• Bărbat singur fără obligații 33-38 ani doresc cunoștință cu doamnă de vârstă apropiată, de 1,60 înălțime, poate fi și nemțoaică. Locuiesc în Cisnădie, sint conducător auto. Rog, telefon cu adresa dvs. pe adresa C.P. 226 Sibiu. (1115)

Telefoane utile

Pentru a veni în sprijinul etitorilor, prezentăm lista unor instituții de larg interes și numerele de telefon de care aveți nevoie în activitatea de zi cu zi: Agenția CFR — 41 20 85; Oficiul de Pensii — 41 26 08; Forțele de Muncă — 43 35 03; Poliție — 43 09 24; Poliția TF. — 43 10 41; Primărie — 41 62 90; Prefectură — 41 73 33; Inspectoratul Școlar Județean — 41 76 39; Banca de Dezvoltare — 41 56 16; Banca Comercială — 41 61 62; Banca Națională — 41 66 30; „ALCOMSIB” — 41 66 90; Camera de Comerț și Industrie — 41 64 47; Agenția Națională de Privatizare — 41 60 4; Sănătate — 41 44 25.

Tribunalul Județean Sibiu

ANUNȚ

În ziua de 27 iulie 1992, ora 10 a.m. va avea loc la sediul Tribunalului din Sibiu, B-dul Victoriei nr. 11, etaj I, sala 2, tragera la sorți dintre judecătorii în exercițiu ai Tribunalului Sibiu, a celor trei care vor fi desemnați să constituie biroul electoral al circumscripției nr. 33 Sibiu, pentru alegerile generale din 27 septembrie 1992.

Sedința va fi publică.

PREȘEDINTE TRIBUNALUL JUDEȚEAN,
Văja GHEORGHE (322)

INGADUINȚĂ PENTRU REFUGIAȚI

Bonn — Rezervate până acum în deschiderea porților pentru refugiați, Germania și Elveția au trecut la o schimbare de atitudine. Germania care a primit 150 000 refugiați din fosta Iugoslavie, din care 80 000 au cerut azil politic, este dispusă să primească acum din Bosnia-Herțegovina, 6 000 persoane. Elveția s-a oferit să permită intrarea a 4 000 refugiați, iar Croația care a adăpostit 6 000 de refugiați a anunțat că mai primește 4 000. Deși Comunitatea Europeană a promis un ajutor de 150 milioane dolari, suma nu acoperă necesitățile, revenind numai 60 de dolari de refugiat.

Sarajevo — Aeroportul a fost redeschis traficului avioanelor cu ajutoare.

Belgrad — Milionarul californian de origine sârbă, noul premier Milan Panić, este criticat de mulți sârbi pentru stilul lui de paradă.

Oferind simbolio, un tanc forțelor ONU din Sarajevo n-a convins asupra posibilităților de a opri niște forțe sârbe care nu-l iau în considerare. U-nii îi prevestesc eșecul și în acest caz întoarcerea înapoi în California cu o nouă filă în biografia sa, în care va apărea și funcția de prim-ministru.

München — Continuă acuzațiile la adresa țării noastre pentru eludarea de la embargo. Astfel „Süddeutsche Zeitung” (21.07) scrie că România și Grecia se dedau la schimburi cu Iugoslavia, care în fața neputinței statelor din jur își continuă drumul spre erearea Serbiei Mari.

Mariana CHIRIAC

Doar cu 5 lei

puteți procura

ZIARUL

la toate chioșcurile

Abonamentele se pot face pînă în 25 ale fiecărei luni.

PNTCD — Tineret, prin intermediul ziarului „21 — RADICAL”, vă oferă șansa unor premii substanțiale. Premiul etapei a VIII-a este oferit de firma IMPEX SRL (str. 9 Mai nr. 52) și constă într-o pereche de bluejeans.

CONCURSUL „AS”

Cupon de participare-etapa VIII

1. În vremea cărui domnitor a devenit Bucureștiul pentru prima dată capitală?

- Alexandru Ioan Cuza;
- Mihai Viteazul;
- Mircea Ciobanul.

2. Cine a inventat termometrul?

- Fahrenheit;
- Galilei;
- Celsius.

3) Care e substanța care predomină în corpul omenesc?

- O₂;
- CO₂;
- H₂O.

NUMELE _____ PRENUMELE _____

ADRESA _____

TEL. _____

VIRSTA _____ SEMNATURA _____

■ Depuneți cupoanele cu varianta corectă (încercuți) la adresa: P.N.T.C.D. — Tineret, str. 9 Mai nr. 52; 2400 — Sibiu. Ultima zi de primire a cupoanelor este vineri. ■ Pot participa toți tinerii între 14-24 de ani. ■ Tragera la sorți și premierea are loc sîmbătă la ora 17.00 la sediul P.N.T.C.D. — în prezența concurenților.

■ RETINETI! Participind la ciclul „Dialoguri săptămânale” — în fiecare miercuri, ora 17.00, la sediul P.N.T.C.D. — aveți o șansă în plus să răspundeți corect la întrebările concursului „AS”.

FIRMA JomaRom

S. R. L.

Cu sediul în SIBIU
Piața Griviței nr. 3,
(îngă Catedrala Evanghelică)
O F E R Ă

- ASIGURARE DE CALĂTORIE necesară obținerii vizei pentru Germania;
- VINZĂRI EN GROS, toate tipurile de anvelope auto — la comandă fermă;
- VINZĂRI AUTOBUZE urbane și interurbane;
- CONFECTIONAT ȘI MONTAT lambriuri și mic mobilier pentru gastronomie;
- LIVRAREA EN GROS a oricărui produs comercial din Occident — la comandă fermă;
- ORGANIZAREA de drumeții alpine;
- ACTIVITĂȚI DE TURISM — Păltiniș și Bilea Lac — excursii — cazare — masă — divertisment.

Alte detalii și comenzi la sediul firmei sau la fax și tel. 92/41 50 77.

— 318 —

televiziune prin cablu, Bala Mare
SUCURSALA SIBIU

ANUNȚĂ

deschiderea unui BIROU DE RELAȚII CU PUBLICUL în B-dul Mihai Viteazul nr. 19 (Magazinul SANITAS) între orele 10-20,

Sint așteptați:

— cei care au încheiat contract, pentru achitarea ratelor din taxa de instalare;

— locatarii cartierelor Hipodrom I, Hipodrom II, Hipodrom III, Hipodrom IV și Vasile Aaron, care nu au semnat contract cu firma, dar care și-au exprimat în număr mare dorința de a deveni abonații noștri.

NUMAI PÎNĂ ÎN 31 AUGUST 1992, VA PUTEȚI ABONA ÎN ACELEAȘI CONDIȚII AVANTAJOASE DE CONTRACTARE LA FIRMA C.R.D., CARE VĂ OFERĂ 10 POSTURI DE TELEVIZIUNE PRIN CABLU.

— 320 —

FIRMA „ROMBAU” Sibiu

cu sediul în Sibiu,
str. Birsei nr. 3,

ANGAJEAZĂ

«Inginer

constructor»

cunoscător al limbii germane, pentru lucrări în Germania.

Relații la telefon

42 47 21 sau 44 48 11.

— 319 —